

**UÇUK KAÇIK
MACERALAR**

BİTİRİM İKİLİ

BALTAGİRMEZ ORMANI'NDA

MUSTAFA ORAKÇI

iÇİNDEKİLER

ÖNCE BİR TANIŞALIM.....	7
GİZLİ SERVİSE NASIL GİRDİK?.....	13
BİRİLERİNİN BİZDEN HABERİ OLUYOR.....	25
AJAN DEDIĞİN BOŞ DURMAZ!.....	33
İZCİLERLE YOLCULUK.....	41
BALTAGİRMEZ ORMANI'NDA.....	47
AYI VAR: KAÇ!.....	53
NEREDE BU MİLLET?.....	67
ORMANDA BİR ÇOBAN.....	75
HORTLAK MI? YOK ARTIK!.....	83
LÜTFEN KAPIYI AÇIN!.....	91
CANAVAR TUR!.....	99
EJDERHA MI, DİNOZOR MU?.....	109
BÜYÜK RÜSTEM İLE BÜYÜK KARŞILAŞMA!.....	125
PATLAMA ANI!.....	147
AYI PLANI.....	153
DOĞUM GÜNÜ PARTİSİ.....	163

ÖNCE BİR TANIŞALIM

Merhaba, benim adım Avni. Yani tam olarak söylemek gerekirse Avni Uçuk. Bir de arkadaşım var, onun adı Nuri Kaçık. Biz çok önemli, çok gizli bir teşkilatın çok çok çok gizli üyeleriyiz. Bağlı olduğumuz gizli teşkilatın adı **“Kötülerle ve Felaketlerle Mücadele Teşkilatı.”** Kısaltması: **KÖFTE**

Tamam, gülmeyin. Heyy! Size söylüyorum! Buradan görüşmelerinizi duyabiliyorum. Köfte diye teşkilat mı olur, demeyin. O oluyor işte. Ben de tam olarak anlamış değilim. Zaten kime anlattıysak da inandıramadık. Bari siz inanın diye de yaşadıklarımızı kitap hâline getirelim, dedik. Başımızdan geçenleri herkes öğrensın istedik... Size şimdilik sadece şu kadarını söyleyebilirim. Anlattıklarımızın hepsi gerçek! Şşşey, aslında sadece bir kısmı desek, daha doğru olur.

Neyse, sonuç olarak, biz bu kitabı yazdık. Daha doğrusu ben yazdım. Çünkü bizim Nuri, okumayı üçüncü sınıfın sonunda, öğretmenin sabrı ve mücadelesi sayesinde öğrendi. Hatta bizim öğretmen bu yüzden ödül bile aldı.

Kıymetli Öğretmen

Sayın Şerafettin Çaba

Okuma yazma konusunda verdiği insan üstü gayreti ve yıllarını vererek harcadığı emek karşısında bu üstün hizmet belgesini almaya hak kazanmıştır.

Ancak Nuri, yazma konusunda hâlâ sıkıntılı... Bizim öğretmenin söylediğine göre Çinli bilim insanları Nuri'nin yazısını çözmek için çalışıyorlarmış.

Benim dışımda sınıfla pek ilgisi yok. Bende ne buluyor anlamıyorum. Bunda karne notlarımızın ve öğretmen görüşlerinin etkili olduğunu düşünüyorum. Anaokulundan beri aynı sınıftayız. O zamandan bu zamana yediğimiz içtiğimiz ayrı gitmez.

Yalnız bir şey söyleyeyim mi? Nuri'nin okumayı geç öğrendiğine bakmayın. Zehir gibi kafası çalışır. Elektronik ve bilgisayardan

iyi anlar. Ama derslerden pek anlamaz. Dersler biraz sıkıntılı...

Bu arada, biliyor musunuz? Bizim birbirimizden başka arkadaşımız yok. Bunu da anlamış değilim. Galiba biz farklıyız. Hiçbir arkadaşımız olmamasında Nuri'nin de payı var tabii . Herkese eşek şakası yapıp durduğu için... Gerçi belki de bizim ayarımızda adam yok, bilemiyorum. Sınıfta bizimle konuşan sadece bir kız var. O da sırf bazen bazı konularda bize yardım etmek için. Çok yardımsever bir arkadaş, sağ olsun.

Konu yine dağıldı, neredede kalmıştık. Ha! Hatırladım! Nuri'den söz ediyordum. Yazdığım kitabı bilgisayarda o yazdı. Sanal âlemde tanıdığı adam çoktur. Gerçek dünyada pek yok ama neyse. Nuri'nin bırakın bir gün bir topa vurduğunu, topa dokunduğunu bile görmedim. Ama bilgisayara gelince işler değişiyor. Bilgisayara takla bile atlatıyor...

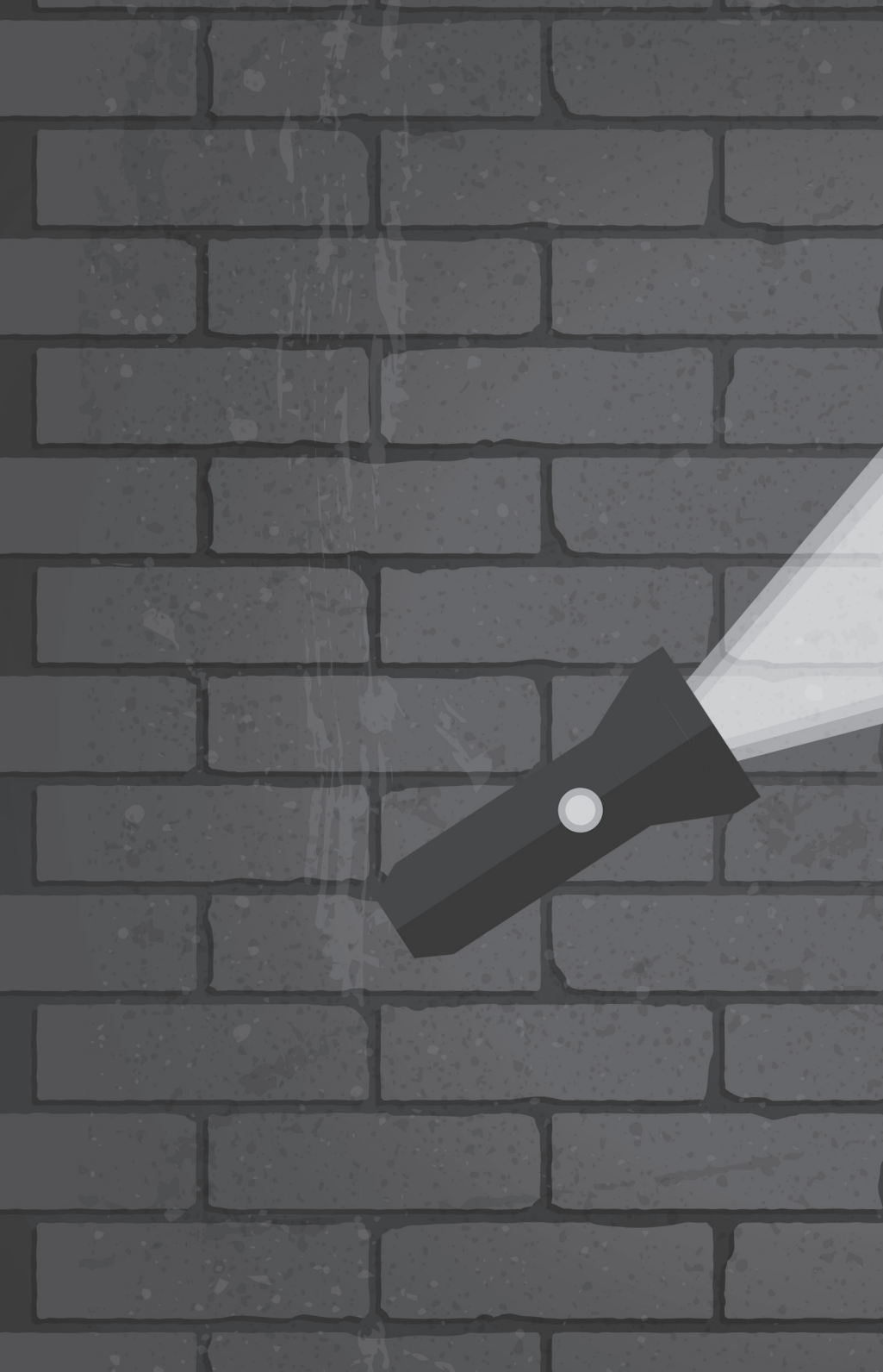
Bunları bir kenara bırakacak olursak, Nuri çok bencildir. Hep kendisini düşünür. Balı çok sever. Sırf bu yüzden başımıza bir sürü iş açtı. Ama detaya girmeyelim. İlerleyen sayfalarda zaten göreceksiniz. Üstelik sadece balı değil her şeyi çok sever. Acayip yemek yer ama hâlâ bir deri bir kemik. O kadar yediği nereye gidiyor anlamış değilim. Ben onun yerinde olsam her şeyi bırakır bu konuda kitap yazardım. Kısa zamanda da zengin olur ve daha çok yemek yerdim. Gerçi yine zayıf kalırdım ama...

Annem bir ara “Bu çocuğun tiroidi bozuk.” demişti. Önce, annemin ondan hoşlanmadığını bu yüzden de böyle söylediğini sanmıştım. Meğer bu bir hastalıkmış. Ben bu kadar yemek yesem kesin yusyuvarlak olur ve yürümek zorunda kalmazdım. Yuvarlanıp giderdim... Abartmıyorum. Gerçekten de Nuri’nin bir günde yediği ile orta büyüklükte bir Afrika ülkesi doyar. Afrika deyince, aklıma babam geldi. Babam önemli bir fotoğrafçıydı. Üstelik mesleğinin zirvesindeydi. Bir gün Afrika’ya aslan fotoğrafı çekmeye gitti. Oraları çok beğendi. Meslek değiştirdi ve şimdi aslan bakıcılığı yapıyor. Sanırım ben babama çekmişim.

Neyse sözü uzatmayalım. Bu işin sonu yok. Konuş konuş nereye kadar.. Sonuç olarak kitabı yazdık, bitirdik ve bizim okulda öğretmen olan **Mustafa Orakçı'ya** teslim ettik. Bu işten anlıyor. Hayatımız boyunca okuduğumuzdan daha fazla kitap yazmış adam. Umarım kitabın üzerinde bir sürü değişiklik yapmaz da gerçekleri saptırmaz.

Bu kitap çok satar dedi ama umarım bizi kandırmaz. Kitap çok satsın ama Levent'in başına gelenler bizim de başımıza gelmesin. **Çok rezil oldu çocuk, çok.** İnsan içine çıkamaz oldu...

GİZLİ SERVİSE

NASIL GİRDİK?

Bu gizli servis işine girmeden önce bende bazı yetenekler olduğunu biliyordum aslında. Fakat keşfedilmeyi bekliyordum. Bazı üstün özelliklerim şöyle:

Bir tepeden aşağıya doğru çok hızlı, **“ha düştü, ha düşecek”** gibi koşmak. Mahalledeki bütün köpekleri ve kedileri isim isim bilmek. Sonra ona kadar Türkçe ve adını bilmediğim bir dilde saymak... Bunlar özel yeteneklerimden sadece bazıları.

Bu kadar yeteneğe ve beceriye rağmen kimse bizimle arkadaş olmadığı için Nuri ile takılmaya karar verdik. Neden mi? Üstün matematik bilgimle bunu anlatabilirim: Çünkü 2, 1'den daha kalabalıktır.